

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De poena sacerdotis propter sclauiniam peregrini, cap. 42.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

nis vidit, visionem satis mirabilem ad memoriam mihi reducit.

CAPVT XLII.

ANte illud tempus, quo occisus est Conradus Episcopus Hildinshemensis, peregrinus quidam in villa quadam moriens, sclauiniam suam sacerdoti legauit, animam suam illi commendas: quam vestem sacerdos quidē suscepit, sed de anima modicum curauit, serui verò siue pueri noctibus se illa tegebant. Non multo post, idem sacerdos in ordine nostro factus est nouitius. Nocte quadam in dormitorio jacens, & dormiens, per visionem raptus est ad loca pēnarum, in quibus maximus erat dæmonum concursus & occurfus; alij animas adducebant, alij adductas suscipiebant, alij susceptas tormētis debitis immittebant. Magnus illic erat clamor & tumultus, gemitus & planctus. Interim prædictus Episcopus claustris infernalibus præsentatur, sed princeps tenebrarum, scilicet Lucifer, voce lugubri præsentātes sic affatur, dicens: Reducite, reducite illum; nō enim noster est, innocenter occisus est. Sacerdos talia vidēs, & pauens, post ostium se occultauit. Vidēs diabolus prædictam in angulo quodam sclauiniam, dixit: Cuius est vestis illa? Responderunt, sacerdotis illius qui stat post ostium, quam cū a quodam peregrino in eleemosyna recepiisset, nihil beneficii animæ illius impedit. Ad quod diabolus: Valde occupati sumus, expediamus nos statim ab illo: tollensque vestem, quasi in fœtidū atq; bulliēs lixiuū intinxit, de qua cū faciem & collum sacerdotis percussisset, ille excitatus fortiter clamauit: Aduuate, adiuuate. Quem cū signo vocis compercerent, respondit: En morior, en incendor. Tunc surgentes, inuenerunt caput eius totum inustum, sicque in infirmatorium deportauerunt semiuiuum: nullam enim fecerat de eadem negligentia confessionem. APOLLONIVS: Valde terrere debet hæc visio illos, qui multas habēt ecclesias, & multas quotidie recipiunt eleemosynas, & non deseruiunt. CÆSARIVS: Neque nos sine timore esse debemus. His ergo

ergo

ergo quæ tristitiæ sunt omissis, veniamus ad præmia patriæ cœlestis.

CAPVT XLIII.

De gaudiis cœlestis patriæ.

Luc. 23.

IN monasterio sanctimonialium, quod Dytkirchē dicitur, quod in Bonnensi ciuitate situm est, Abbatissa quædam fuit, nomine Irmendrudis. Erat enim virgo corpore, amatrix imò in domo eadem reparatrix disciplinæ, & totius norma iustitiæ: cum verò moritura esset, passionem Domini coram se legi faciebat, & cum ventum fuisset ad locum illum; In manus tuas commendo spiritum meum, ex multa pietate cordis hæc verba, quæ ei vltima fuerunt, dixit: O amatissime virorū: statimq; agonizās cū CHRISTO & in manus CHRISTI spiritum emisit. Quæ cum post mortem beatæ Aszellinæ apparuisset, & illa de statu eius sciscitaretur; respondit: Statim in ipsa hora, quando anima mea egressa est de corpore, fuit ante Deum. Et illa; Quare soror non apparuisti mihi per hos triginta dies? Respondit Abbatissa: Ego fui in gloria, & tu circa reliquias sanctarum virginum vndecim millium eras occupata, nec te volui impedire. Huius sepultura cuidam sorori, diu antequam Abbatissa efficeretur, præstensa est. De alia siquidem domo, propter religiositatem, ab Episcopo Philippo assumpta fuerat, eratque soror Cæsarii monachi nostri, quondam Abbatis Prumiensis.

CAPVT XLIIII.

Psal. 47.

HÆc Aszellina habebat quandam spiritualem sororē in congregatione vnicè dilectā: quæ cū moritura esset, rogata est à beata Aszellina, vt sibi post mortem appareret, quod & fecit. Nā cum die quadam staret in oratione Aszellina, soror defuncta apprensus ei in sphaera ignea, sciscitāti de suo statu, versiculo Dauidico respondit, dicens: Sicut audiuius, sic vidimus in ciuitate Domini virtutum, in ciuitate Dei nostri, &c. nihilq; aliud loquens, oculis eius subtracta est. APOLLON. Satis breuiter satisq; plenè, tam suum præmium, quàm supernæ ciuitatis gloriam ostendit. CÆSARIVS: Cū mortuus esset beatæ